

تیتراهای امروز

نعمت‌زاده:

حقوق نجومی نداشتیم!

صفحه ۳

سید صولت مرتضوی: آماده ام با وزیر کشور درباره تخلفات مناظره کنم

ادامه بررسی تخلفات انتخاباتی در شورای نگهبان

صفحه ۲

اعتراض شدید تولیدکنندگان پوشاک به سیاست‌های ضد تولید ملی دولت

واردات روی قاچاق را سفید کرده

صفحه ۳

خروج داعش از مناطق حیاتی موصل

شمارش معکوس پایان نبرد موصل

صفحه ۱۵

نگاه امروز

دولت دوازدهم و نداوم ادبیات هیروتی

محمد زعیمرزاده

رای منسجم ۱۶ میلیونی به رقیب دولت مستقر در یک انتخابات، اتفاقی کم‌نظیر است، تاکنون در تاریخ انتخابات در سال‌های پس از انقلاب سابقه نداشته یک دولت در رقابت مجدد برای ۸ ساله شدن اینقدر به زحمت بیفتد و تا این حد در مقابل خودش پایگاه اجتماعی منسجم و قدرتمند کمی و کیفی ببیند، اینکه رای معنادار ۱۶ میلیونی مخالف دولت یازدهم از چه اجزایی تشکیل شده و چه طور صورت‌بندی می‌شود بحث مهمی است که باید در جای خود مفصل به آن پرداخته شود و به شکلی رو به جلو مورد تحلیل، بررسی و مذاقه قرار گیرد اما نکته از نظر سنجی‌های قبل و حین انتخابات استخراج می‌شود به شکل مستدل می‌توان گفت بخش عمده‌ای از این رای، حاصل رای منفی به عملکرد ۴ ساله دولت روحانی است که با سیاست‌های بهتر رقیب حتی می‌توانست دولت روحانی را به نخستین دولت ۴ ساله تاریخ انقلاب هم تبدیل کند.

تیسیر اتوماتیک دولت مستقر از جایگاه اپوزیسیون به یوزسیسیون، فراگیری نارضایتی در بخش‌های مختلف اقتصاد، با چالش روبه‌رو شدن ایده بستن با کدخدا برای حل مشکلات و... را شاید بتوان مهم‌ترین عوامل شکل‌گیری امتیاز منفی بالای روحانی برشمرد، عواملی که کمابیش به نظر می‌رسد در دوره ۴ ساله دوم دولت هم برقرار باشند و حل بخش‌هایی از آن دیگر دست دولت هم نیست اما یکی از عواملی که در تشدید نارضایتی‌ها از دولت موثر بود و انتظار می‌رفت مشاوران دولت درصدد رفع آن برآیند، استفاده از ادبیاتی بود که بین منتقدان به «ادبیات هیروتی» شهرت یافت.

در واقع در عمر ۴ ساله دولت یازدهم موارد متعددی مشاهده می‌شد که آنچه از زبان دولتمردان و حتی شخص رئیس‌جمهور گفته می‌شد با واقعیت‌های ملموس جامعه فرسنگ‌ها فاصله داشت و به شکاف بیشتر بین دولت روحانی و جامعه منتج می‌شد، اینکه وسط خیمه سستگین رکود بر اجزای مختلف اقتصاد رئیس‌جمهور اعلام می‌کرد از رکود عبور کردیم، یا دقیقاً زمانی که اعلام می‌شد به دلیل رکود رکود بیکاری در کشور زده شده دولت خبر از رشد ۱۱ درصدی اقتصاد می‌داد، یا وسط تعطیلی کارخانه‌ها و...

ادامه در صفحه ۵

بازخوانی سخنرانی انتخاباتی حسن روحانی؛ ۲۶ اردیبهشت در اهواز

روحانی رأی حرام را باب کرد

صفحه ۲

تحریم‌های پس‌انتخاباتی

محمد رضایتی

پایگاه اطلاع‌رسانی مرکز اسناد انقلاب اسلامی در این باره می‌نویسد: قطعنامه ۱۹۲۹ به همه کشورها مشروعیت لازم را برای اعمال تحریم‌های یکجانبه و چندجانبه علیه جمهوری اسلامی ایران اهدا کرد لذا آمریکا که سال‌ها برای جهان شمول کردن تحریم جمهوری اسلامی ایران هزینه صرف کرده بود، به موهبت فتنه ۸۸ فرصت یافت به اقدامات یکجانبه خود مشروعیت و مقبولیت بخشد و تحریم چندجانبه خود با کشورهای اروپایی و همبمانندش را به تحریم‌های جهانی تبدیل کند. آمریکاها به مدد مفاهیم جدیدی که با قطعنامه جدید به دست آورده بودند تحریم‌های هسته‌ای خود را به تحریم‌های صرفاً اقتصادی و نظامی تبدیل کردند و ابزارهای لازم برای جهان شمول کردن آنها را مهیا کردند.

روی کار آمدن احمدی‌نژاد در سال ۸۴ و اتخاذ سیاستی متفاوت از دولت هشتم در قبال پرونده هسته‌ای نیز موجب برخی تحریم‌ها در نخستین سال ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد شد. سال ۲۰۰۶ میلادی براساس گزارش مجلس نمایندگان در این باره نوشت: «ایران ممکن است یک رئیس‌جمهور جدید داشته باشد اما حرکت آن به سمت برنامه هسته‌ای ادامه دارد. فشارهای اقتصادی و سیاسی بر تهران باید تشدید شود و امروز مجلس نمایندگان یک گام مهم به سمت فاجع کردن این رژیم با جلوگیری از هسته‌ای شدن ایران و پیامدهای امنیتی حد آن برداشت». اما مهم‌ترین تحریم‌ها متأثر از انتخابات ایران در سال ۸۹ و در سالگرد انتخابات سال ۱۳۸۸ (۱۳ ژوئن ۲۰۰۹) در قالب قطعنامه ۱۹۲۹ شورای امنیت بود که ۲۵ خرداد ۱۳۸۹ (ژوئن ۲۰۱۰) صادر شد و تمام تحریم‌های یکجانبه‌ای که به عنوان تحریم‌های موثر علیه ایران از آنها یاد می‌شود (تحریم‌های انرژی و مالی) براساس زیرساخت حقوقی‌ای که در این قطعنامه ایجاد شده بود، اعمال شد. این قطعنامه محصول تعامل راهبردی آمریکا و بقیه متحدانش درباره نحوه کمک به فتنه ۸۸ در ایران و یکی از خروجی‌های بازنگری استراتژیک آمریکا در سیاست خود درباره ایران پس از فتنه ۸۸ بود.

گزارش امروز

در هفته پس از روی کار آمدن مجدد حسن روحانی، خبری منتشر شد که زمه‌های آن پیش از برگزاری انتخابات به گوش می‌رسید اما آیا تحریم‌های جدید آن هم چند روز بعد از انتخابات ایران پدیدهای جدید محسوب می‌شود؟ گزارش زیر نشان می‌دهد اعمال تحریم‌های جدید پس از انتخابات در جمهوری اسلامی عادت همیشگی آمریکایی‌هاست. کمیته روابط خارجی مجلس سنای آمریکا روز بعد از انتخاب حسن روحانی، طرح جامع تحریم‌های ایران (۷۲۲۵) را که به «قانون مقابله با فعالیت‌های برهم زننده ثبات ایران ۲۰۱۷» موسوم است، تصویب کرد. این تحریم‌ها که در رسانه‌ها از آن با عنوان «مادر تحریم‌ها» یاد می‌شود، جدای از قانون ۱۲۰ روزه‌ای است که جان کری در روز ۱۹ ژانویه که آخرین روز دولت باراک اوباما بود تصویب کرد و طبق زمانبندی باید در روز اول ماه می، یعنی چند هفته قبل از برگزاری انتخابات ایران این قانون مجدداً مورد بررسی قرار می‌گرفت. حالا اما خبر از تحریم جدید بزرگی است که سیاه پاسداران انقلاب اسلامی را جزو گروه‌های تروریستی قرار می‌دهد. درباره این تحریم‌ها که ظاهراً با تمرکز ویژه و خاص روی سپاه، برنامه موشکی و حقوق بشر نوشته شده سخن بسیار است اما آنچه روشن است اینکه به لحاظ شدت عمل بعد از برجام، کم‌نظیر و به لحاظ تحت تحریم مستقیم قرار دادن یک نهاد قانونی یک سیگنال بسیار بد است و با توجه به زیرساخت ایجاد شده با کمک برجام، یک لایه جدید به محدودیت‌های انتقال و سرمایه‌گذاری اضافه خواهد شد. کارشناسان گفته‌اند این تحریم برای بازار ارز خبر خوبی نخواهد بود. از آنجا که تصمیم‌گیری برای تصویب این تحریم‌ها بعد از انتخابات ایران، برای عدم تأثیر منفی بر انتخاب مجدد حسن روحانی بوده است اما رسانه‌های نزدیک به دولت، این تصمیم را ناشی از عصبانیت تندروها از روی کار آمدن مجدد روحانی ارزیابی کردند!

با این حال این گزارش قصد تحلیل و بررسی تحریم جدید را ندارد و صرفاً به بازخوانی تحریم‌های آمریکا پس از انتخابات ریاست‌جمهوری ایران در دوره‌های مختلف می‌پردازد. دوره دوم ریاست‌جمهوری روحانی درحالی

متعاقباً ژانویه ۱۹۹۹ دولت کلینتون ۱۰ موسسه روسی را به دلیل مشارکت در توسعه تحریم کرد. موشک‌سازی ایران تحریم کرد.

دوره ریاست‌جمهوری هاشمی‌رفسنجانی (۱۱ ژوئن ۱۹۹۳) شاهد شماری از شدیدترین تحریم‌ها علیه ایران بود. بیل کلینتون مارس ۱۹۹۵، با صدور فرمانی اجرایی تجارت آمریکا در صنعت نفت ایران را ممنوع کرد. می ۱۹۹۵ کلینتون در فرمانی اجرایی هرگونه تجارت آمریکا با ایران را ممنوع کرد. تجارت ایران با آمریکا از زمان پایان جنگ ایران و عراق در حال رشد بود اما سریعاً خاتمه یافت. در سال ۱۹۹۵ کنگره ایالات متحده آمریکا لایحه «تحریم ایران و لیبی» را تصویب کرد. طبق این لایحه، تمام شرکت‌های خارجی که بیش از ۲۰ میلیون دلار در توسعه ایران سرمایه فراهم کنند دچار حداقل ۲ جریمه از ۷ جریمه ممکن از سوی ایالات متحده خواهند شد.

رویکرد آمریکا در سال‌های پس از جنگ و روی کار آمدن هاشمی‌رفسنجانی که به دوره سازندگی و حتی نوعی تعامل با جهان و مطرح شدن تنش‌زدایی در ادبیات سیاست‌مدان مشهور است نیز قابل توجه است. پس از پایان جنگ ایران و عراق در سال ۱۹۸۸ و آغاز دوره بازسازی، مناسبات اقتصادی و سیاسی بین ایران و اتحادیه اروپایی به میزان قابل توجهی بهبود یافت. اما به‌رغم اینکه در نوامبر ۱۹۹۱ دادگاه هیگ، آمریکا را موظف کرد بابت پیش‌پرداخت‌های ایران برای قراردادهای نظامی ملغی شده مبلغ ۲۷۸ میلیون دلار به ایران فرستد، بلکه دور جدیدی از تحریم‌ها را برای تحقق نظم جدید بین‌المللی خود در منطقه خاورمیانه و سیاست مهاد ایران در سال ۱۳۷۲ (۱۹۹۳ میلادی) همزمان با دوره دوم ریاست‌جمهوری هاشمی، به اجرا درآورد. دولت آمریکا یک سال پیش از این با تصویب قانون «منع گسترش تجهیزات نظامی ایران و عراق» در سال ۱۹۹۲ مجدداً اقدام به تنگ کردن حلقه تحریم اقتصادی ایران کرده بود.

بنابراین به نظر می‌رسد فارغ از اینکه چه کسی در ایران رئیس‌جمهور خواهد شد و چه سیاستی در قبال آمریکا اتخاذ خواهد کرد، تحریم، نخستین هدیه از سوی ساکنان کاخ سفید به وی خواهد بود.

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲

در شبکه‌های اجتماعی
@vatanemrooz

پیامک خوانندگان
۱۰۰۰۲۲۳۱